

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

59. wzywa do zapewnienia odpowiednich zasobów budżetowych i kadrowych Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, aby mogły one opracować skuteczne mechanizmy kontroli i nadzoru procedur budżetowych na szczeblu UE;

60. wzywa Komisję do określenia i priorytetowego traktowania środków politycznych mających skutki podatkowe dla programów stabilności i konwergencji państw członkowskich oraz krajowych programów reform;

*

* *

61. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

Polityka konkurencji UE

P7_TA(2012)0031

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. na temat rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE (2011/2094(INI))

(2013/C 239 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za rok 2010 r. (COM(2011)0328) i dołączony do niego dokument roboczy służb Komisji (SEC(2011)0690),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽²⁾,
- uwzględniając wytyczne Komisji w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art.23 ust.2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽³⁾ (wytyczne w sprawie grzywien),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 października 2008 r. w sprawie zastosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego ⁽⁴⁾ (komunikat bankowy),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. w sprawie dokapitalizowania instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji ⁽⁵⁾ (komunikat o dokapitalizowaniu),

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym ⁽¹⁾ (komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa ⁽²⁾ (komunikat w sprawie restrukturyzacji),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie tymczasowych wspólnotowych ram prawnych w zakresie pomocy państwa ułatwiających dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego ⁽³⁾ (pierwotne ramy tymczasowe),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie tymczasowych unijnych ram prawnych w zakresie pomocy państwa ułatwiających dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego ⁽⁴⁾ (nowe ramy tymczasowe, zastępujące ramy prawne, które wygasły 31 grudnia 2010 r.),
- uwzględniając zamówione przez Parlament opracowanie z czerwca 2011 r. pt. „Pomoc państwa – zasady w dobie kryzysu dla sektora finansowego i gospodarki realnej” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 5 października 2011 r. zatytułowany „Skutki zasad dotyczących tymczasowej pomocy państwa przyjętych w kontekście kryzysu finansowego i gospodarczego” (SEC(2011)1126),
- uwzględniając projekt rozporządzenia Komisji zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 794/2004 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE w zakresie uproszczenia obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Konsultacje publiczne: W stronę spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń” (SEC(2011)0173),
- uwzględniając dokument DG ds. Konkurencji pt. „Najlepsze praktyki w zakresie prowadzenia postępowań na podstawie art. 101 i 102 TFUE” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dokument DG ds. Konkurencji pt. „Wytyczne dotyczące procedur stosowanych przez funkcjonariuszy ds. przesłuchań w postępowaniach na podstawie art. 101 i 102 TFUE” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dokument DG ds. Konkurencji pt. „Najlepsze praktyki w zakresie przedstawiania danych gospodarczych lub zbierania danych w postępowaniach dotyczących stosowania art. 101 i 102 TFUE oraz w sprawach dotyczących łączenia przedsięwzięć” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając Porozumienie ramowe z dnia 20 października 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską ⁽⁹⁾ (zwane dalej „porozumieniem ramowym”), w szczególności jego ust. 12 ⁽¹⁰⁾ i ust. 16 ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 195 z 19.8.2009, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 6 z 11.1.2011, s. 5.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/hearing_officers.pdf.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_submissions.pdf

⁽⁹⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁽¹⁰⁾ „Każdy z członków Komisji dba o systematyczny i bezpośredni przepływ informacji pomiędzy członkiem Komisji a przewodniczącym właściwej komisji parlamentarnej.”

⁽¹¹⁾ „W ciągu trzech miesięcy po przyjęciu rezolucji parlamentarnej Komisja informuje Parlament na piśmie o działaniach podjętych w odpowiedzi na konkretne wnioski skierowane do niej w rezolucjach Parlamentu, włączając w to informowanie Parlamentu w przypadkach, w których nie było możliwe zastosowanie się do jego poglądów. [...]”

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie zielonej księgi dotyczącej roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej ⁽¹⁾ oraz z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie białej księgi dotyczącej roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej ⁽²⁾, a także uwzględniając opinię Komisji Gospodarczej i Monetarniej z dnia 20 października 2011 r. zatytułowaną „W stronę spójnego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń”,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie reformy zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie 33. sprawozdania Komisji na temat polityki konkurencji – 2003 r. ⁽⁴⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji w 2004 r. ⁽⁵⁾, z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji za rok 2005 ⁽⁶⁾, z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących polityki konkurencji za rok 2006 i 2007 ⁽⁷⁾, z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2008 ⁽⁸⁾ i z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2009 ⁽⁹⁾,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji za rok 2010 (INT/594 - CESE 1461/2011),
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarniej oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, a także Komisji Transportu i Turystyki (A7-0424/2011),
- A. mając na uwadze kryzys finansowy i gospodarczy, który wybuchł jesienią 2008 r. i nadal nie został przezwyciężony; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich miesięcy ponownie zaostrzyły się zawirowania finansowe i obawy przed recesją;
- B. mając na uwadze, że Komisja zareagowała na wybuch kryzysu w sposób szybki i rozsądny, przyjmując specjalne zasady pomocy państwa oraz wykorzystując politykę konkurencji jako narzędzie zarządzania kryzysowego; mając na uwadze, że były to i nadal są ramy tymczasowe, mimo że ich czas trwania przekroczył pierwotne oczekiwania;
- C. mając na uwadze, że między dniem 1 października 2008 r. a dniem 1 października 2010 r. Komisja podjęła ponad 200 decyzji w sprawie pomocy państwa dla sektora finansowego; mając na uwadze, że w 2009 r. nominalna kwota pomocy dla sektora finansowego wykorzystana przez państwa członkowskie wyniosła 1 107 miliardów euro (9,3% PKB UE); mając na uwadze, że maksymalna kwota środków zatwierdzonych przez Komisję od początku kryzysu do dnia 1 października 2010 r. (w tym zarówno w ramach programów, jak i pomocy doraźnej) wyniosła 4 588,90 miliarda euro;
- D. mając na uwadze, że Komisja wprowadziła wymóg mający zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r., aby każdy podmiot korzystający ze środków dokapitalizowania lub ratowania aktywów o obniżonej jakości przedstawił plan restrukturyzacji, niezależnie od tego, czy dany bank jest uznawany za zasadniczo prawidłowo funkcjonujący czy za będący w trudnej sytuacji;
- E. mając na uwadze, że udzielenie pomocy państwa podczas kryzysu w znacznych kwotach, na przykład w formie programów gwarancyjnych, programów dokapitalizowania i w uzupełniających formach pomocy w utrzymaniu płynności finansowania bankowego, przyczyniło się do poważnego zachwiania równowagi finansów publicznych; mając na uwadze, że nadal nie wiadomo, jak dalekie mogą być konsekwencje tej pomocy państwa, zwłaszcza gwarancji udzielonych bankom, w przyszłości, w przypadku gdyby rzeczywiście zdecydowano się na wykorzystanie tych gwarancji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 161.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0494.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 304 E z 1.12.2005, s. 114.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 143.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 105.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 43.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 16.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0023.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- F. mając na uwadze, że protekcjonizm i brak egzekwowania reguł konkurencji jedynie pogłębiłyby i przedłużyły kryzys; mając na uwadze, że polityka konkurencji to istotne narzędzie, dzięki któremu UE może mieć dynamiczny, wydajny i innowacyjny rynek wewnętrzny i może być konkurencyjna na arenie międzynarodowej;
- G. mając na uwadze, że mimo wszystkich podejmowanych wysiłków mających na celu przezwycięzenie kryzysu gospodarczego kartele nadal stanowią największe zagrożenie dla konkurencji, dobra konsumentów oraz prawidłowego funkcjonowania rynków, a w konsekwencji nie mogą być akceptowane nawet w okresie kryzysu gospodarczego;

Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2010

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za rok 2010; przy okazji 40. rocznicy pierwszego sprawozdania tego rodzaju podkreśla, że polityka konkurencji UE przyniosła liczne korzyści w zakresie dobra konsumenta i jest podstawowym narzędziem służącym wyeliminowaniu przeszkód w swobodnym przepływie towarów, usług, osób i kapitału; zwraca uwagę, że polityka konkurencji pozostaje podstawowym narzędziem służącym utrzymaniu jednolitego rynku i ochronie interesów konsumentów; podkreśla, że niektóre zasady powinny być aktualizowane, tak aby móc poradzić sobie z nowymi wyzwaniami;
2. zauważa, że połączony efekt sztywnych zasad i elastycznych procedur umożliwia prowadzenie konstruktywnej polityki konkurencji, będącej czynnikiem stabilizującym w systemie finansowym UE i ogólnie w gospodarce realnej;

Zalecenia dotyczące polityki konkurencji

3. uważa, że większa przejrzystość cen jest kluczowa dla pobudzenia konkurencji na jednolitym rynku oraz umożliwienia konsumentom rzeczywistego wyboru;
4. z zadowoleniem przyjmuje wymianę prowadzoną przez Komisję i organizacje konsumenckie w obszarze europejskiego prawa konkurencji i wzywa Komisję do dalszego propagowania takich wymian, w razie potrzeby również z innymi zainteresowanymi stronami;

Kontrola pomocy państwa

5. pozytywnie ocenia dokument roboczy służb Komisji stanowiący ocenę skutków zasad dotyczących tymczasowej pomocy państwa przyjętych w kontekście kryzysu finansowego i gospodarczego; zwraca uwagę na ocenę Komisji, według której ogólnie pomoc państwa przyczyniła się skutecznie do zmniejszenia niestabilności finansowej, do poprawy funkcjonowania rynków finansowych i złagodzenia wpływu kryzysu na gospodarkę realną; zastanawia się jednak, czy tak optymistyczna analiza ma uzasadnienie;
6. podkreśla, że tymczasowe ramy prawne mające zastosowanie do pomocy państwa okazały się korzystne jako początkowa reakcja na kryzys, lecz nie mogą być przedłużane bez uzasadnienia; podkreśla konieczność jak najszybszego zaprzestania stosowania środków tymczasowych i odstępstw, gdy tylko pozwoli na to sytuacja gospodarcza;
7. zaznacza, że konieczny jest nowy stały system regulujący stosowanie przepisów dotyczących pomocy państwa, tak aby uniknąć błędów systemu prawnego sprzed kryzysu, w szczególności w odniesieniu do sektora finansowego, a także by zaradzić wypaczeniom powstałym podczas kryzysu finansowego i gospodarczego;
8. odnotowuje ogłoszenie szczegółowych wytycznych dotyczących ratowania i restrukturyzacji dla sektora bankowego; proponuje, aby Komisja uwzględniła w odniesieniu do zakłócenia konkurencji wpływ wsparcia płynności finansowej zapewnianego przez banki centralne na etapie ratowania oraz zapewniła warunki uporządkowanej restrukturyzacji banków, przy zaangażowaniu posiadaczy akcji i obligacji, przed uruchomieniem środków publicznych;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

9. wzywa Komisję do połączenia przedłużenia tymczasowej pomocy państwa udzielanej sektorowi bankowości poza rok 2011 ze wzmocnionymi i surowszymi warunkami w odniesieniu do obniżenia składu i rozmiaru bilansu, w tym właściwej koncentracji na pożyczkach dla klientów indywidualnych, a także większych ograniczeń względem udziału w zyskach i rozdzielania dywidend oraz innych istotnych czynników; uważa, że warunki te powinny być jasne oraz ocenione i podsumowane ex post przez Komisję;
10. zwraca uwagę na środki przyjęte przez Komisję do tej pory w celu zmniejszenia rozmiaru bilansu pewnych instytucji, zbyt dużych lub zbyt mocno powiązanych, by upaść, które otrzymały pomoc państwa w trakcie kryzysu; uważa, że trzeba przyjąć więcej środków w tym celu;
11. podkreśla jednak, że trwająca konsolidacja w sektorze bankowości w rzeczywistości zwiększyła udział w rynku kilku ważnych instytucji finansowych, i dlatego wzywa Komisję do utrzymania bliskiej obserwacji tego sektora w celu zwiększenia konkurencji na europejskich rynkach bankowości, w tym poprzez narzucenie planów restrukturyzacji, które zakładają oddzielenie działalności bankowej w przypadku, gdy depozyty klientów indywidualnych pozwalają tym instytucjom na finansowanie bardziej ryzykownej działalności inwestycyjnej;
12. stwierdza, że EBC dokonał w czasie kryzysu kilku niestandardowych zasileń w płynność; zwraca uwagę na fakt, że Komisja uważa, iż, ściśle rzecz biorąc, środek tego rodzaju nie stanowi pomocy państwa, jak wynika z badania Komisji; podkreśla jednak, że działania polityczne na szczeblu UE muszą być skoordynowane oraz że Komisja powinna uwzględniać skutki wsparcia udzielanego przez EBC lub inne banki centralne oraz innych interwencji publicznych, dokonując oceny pomocy państwa udzielanej bankom, które korzystają też z wsparcia EBC lub innych banków centralnych;
13. zauważa, że skutki wsparcia banków udzielanego przez EBC i w drodze innych interwencji publicznych w czasie kryzysu nie zostały uwzględnione w ocenie zgodności pomocy przygotowanej przez Komisję; wzywa Komisję do oceny takich działań ex post;
14. wzywa Komisję do szybkiego zaproponowania przewidzianego wniosku ustawodawczego w celu ustalenia w prawdziwie europejskich ramach postępowania naprawczego w stosunku do upadających banków, zapewniającego wspólny zbiór przepisów, wspólny zestaw narzędzi interwencyjnych i punktów aktywacji, ograniczającego zaangażowanie podatników do minimum, zwłaszcza poprzez tworzenie zharmonizowanych, samofinansujących się (na podstawie podejścia opartego na analizie ryzyka) funduszy postępowania naprawczego w stosunku do poszczególnych branży przemysłu;
15. podkreśla, że pomoc państwa musi być przyznawana w sposób niezakłócający konkurencji i nie może bardziej sprzyjać istniejącym spółkom niż spółkom powstającym;
16. jest zdania, że pomoc państwa powinna skupiać się na klastrach innowacyjnych i badawczych i tym samym wspierać przedsiębiorczość;
17. wzywa Komisję do dopilnowania tego, by planowane uproszczenie zasad dotyczących pomocy państwa w zakresie UOIG nie doprowadziło do zmniejszenia kontroli nad nadmierną rekompensatą;
18. odnotowuje założenie Komisji, aby w przypadku pomocy państwa w zakresie UOIG wprowadzić zasadę de minimis; podkreśla, że aby ustalić, które usługi należałoby objąć zasadą de minimis, niezbędne jest określenie jasnych i jednoznacznych kryteriów;
19. nalega na to, by wszelkie wnioski dotyczące zasadniczego zwalniania z obowiązku powiadomienia w odniesieniu do dalszych kategorii UOIG opierały się na dowodach na to, że takie odstępstwo od regulacji jest uzasadnione i konieczne oraz nie powoduje nadmiernego zakłócenia konkurencji;
20. podkreśla znaczenie promowania konkurencji we wszystkich sektorach, a zwłaszcza w sektorze usługowym, który stanowi 70% gospodarki europejskiej; ponadto podkreśla prawo do zakładania nowych spółek i świadczenia nowych usług;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.*Ochrona konkurencji*

21. proponuje, aby w przypadku gdy Komisja przedłoży wniosek w sprawie ram przekrojowych regulujących kwestię zbiorowego dochodzenia roszczeń, przyjęto w razie konieczności zasadę regulującą działania następcze, zgodnie z którą możliwe będzie wprowadzenie egzekwowania z powództwa prywatnego w ramach mechanizmu zbiorowego dochodzenia roszczeń, jeżeli wcześniej Komisja lub krajowy organ ds. konkurencji wydały decyzję stwierdzającą naruszenie przepisów; stwierdza, że ustanowienie zasady działania następczego nie wyklucza zasadniczo możliwości przewidzenia zarówno działań niezależnych, jak i następczych;

22. odnotowuje, że mechanizmy ADR często zależą od gotowości podjęcia współpracy przez przedsiębiorstwo handlowe i uważa, że dostępność skutecznego systemu dochodzenia odszkodowania na drodze sądowej stanowiłaby dla stron silną zachętę do zawarcia ugody pozasądowej, co prawdopodobnie pozwoliłoby uniknąć znaczącej liczby spraw, zmniejszając liczbę sporów sądowych; zachęca do ustanowienia systemów ADR na szczeblu europejskim, aby szybkie i tanie rozstrzygnięcie sporów stało się rozwiązaniem atrakcyjniejszym niż postępowanie sądowe; podkreśla jednak, że mechanizmy te, jak sama nazwa wskazuje, powinny pozostać jedynie alternatywą, a nie warunkiem koniecznym, do dochodzenia roszczenia na drodze sądowej;

23. podkreśla, że w związku z orzeczeniem Trybunału w sprawach: C-360/09 *Pfleiderer* i 437/08 *CDC Hydrogen Peroxide*, Komisja musi zagwarantować, że zbiorowe dochodzenie roszczeń nie wpłynie negatywnie na skuteczność systemu łagodzenia kar w prawie konkurencji i na postępowanie pojednawcze;

24. jest zdania, że należy zwrócić odpowiednią uwagę na szczegółowe kwestie związane z konkurencją, a wszelkie instrumenty mające zastosowanie do mechanizmu zbiorowego dochodzenia roszczeń muszą uwzględniać całkowicie i należycie specyfikę przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję i nadużywaniu pozycji dominującej;

25. ponownie podkreśla, że w odniesieniu do mechanizmu zbiorowego dochodzenia roszczeń w ramach polityki konkurencji należy ustanowić gwarancje w celu uniknięcia powstania systemu pozwów zbiorowych opierającego się na błahych skargach i nadmiernej liczbie sporów sądowych oraz w celu zagwarantowania równości szans w postępowaniu sądowym; podkreśla, że takie gwarancje muszą obejmować m.in. następujące kwestie:

- grupa osób wnoszących pozew musi zostać jasno określona przed wniesieniem pozwu (procedura „opt-in”);
- organy publiczne, takie jak rzecznik praw obywatelskich lub prokuratorzy, a także organy reprezentujące mogą wnieść pozew w imieniu jasno określonej grupy osób;
- kryteria służące określeniu organów reprezentujących, uprawnionych do wnoszenia pozwów zbiorowych muszą zostać ustalone na szczeblu UE;
- należy odrzucić system pozwów zbiorowych typu amerykańskiego („class action”), ponieważ sprzyjałby on nadmiernej liczbie sporów sądowych, może być niezgodny z porządkiem prawnym niektórych państw członkowskich i naruszać prawa poszkodowanych, którzy mogliby uczestniczyć w postępowaniu nieświadomie, a mimo to być związani orzeczeniem sądu;

(a) dopuszczalne roszczenia indywidualne:

- osoby występujące z pozwem muszą mieć w każdych okolicznościach możliwość alternatywnego dochodzenia przed właściwym sądem indywidualnych roszczeń odszkodowawczych;
- osoby występujące z pozwem zbiorowym nie mogą być uprzywilejowane w stosunku do indywidualnych skarżących;

(b) odszkodowanie za drobne i rozproszone szkody:

- osoby występujące z pozwem w sprawie niewielkich i rozproszonych szkód powinni dysponować odpowiednimi środkami dostępu do wymiaru sprawiedliwości za pośrednictwem dochodzenia roszczeń zbiorowych i powinni otrzymać uczciwe odszkodowanie;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

(c) odszkodowanie jedynie za rzeczywiście poniesioną szkodę:

- odszkodowanie można przyznać jedynie za rzeczywiście poniesioną szkodę; należy zakazać odszkodowania karnego i nieuczciwego wzbogacania się;
- każdy powód musi przedstawić dowody uzasadniające jego roszczenie;
- przyznane odszkodowanie należy rozdzielić między poszczególnych powodów proporcjonalnie do indywidualnie poniesionej szkody;
- ogólnie rzecz biorąc, uzależnienie honorarium od wyniku sprawy nie jest stosowane w Europie i należy je odrzucić;

(d) zasada „przegrywy płaci”:

- nie można wystąpić z pozwem w przypadku gdy powód nie ma obrońcy z powodu braku środków finansowych; ponadto koszty postępowania, a tym samym ryzyko związane ze skargą, powinna ponosić strona przegrywająca; to do państw członkowskich należy ustanowienie zasad podziału kosztów w tym zakresie;

(e) zakaz finansowania przez strony trzecie:

- postępowanie nie powinno być finansowane przez stronę trzecią, na przykład w zamian za zrzeczenie się przez powodów ewentualnego późniejszego uprawnienia do odszkodowania na rzecz strony trzeciej;

26. podkreśla, że wszelkie ramy przekrojowe muszą zapewniać spełnienie dwóch podstawowych przesłanek:

- państwa członkowskie nie będą stosować bardziej restrykcyjnych warunków w przypadkach dochodzenia roszczeń zbiorowych wynikających z naruszenia prawa UE niż te stosowane w przypadkach wynikających z naruszenia przepisów prawa krajowego;
- żadna z zasad ustanowionych w ramach przekrojowych nie uniemożliwi przyjęcia dalszych środków mających na celu zagwarantowanie pełnej skuteczności prawa UE;

27. z zadowoleniem przyjmuje instrument ustawodawczy ogłoszony przez Komisję w programie prac na rok 2012 i obejmujący dochodzenie odszkodowania za naruszenie przepisów antymonopolowych; podkreśla, że instrument ten powinien uwzględniać wcześniejsze rezolucje Parlamentu na ten temat i podkreśla, że należy go przyjąć w ramach zwykłej procedury ustawodawczej;

28. uważa, że polityka nakładania grzywien stanowi ważne narzędzie egzekwowania na drodze publicznej i narzędzie odstrasżające;

29. zaznacza, że zachowaniem kieruje świadomość kar, ale również zachęcanie do przestrzegania przepisów; popiera podejście polegające na skutecznym odstrasżaniu przy jednoczesnym zachęcaniu do przestrzegania przepisów;

30. podkreśla, że polityka nakładania wysokich kar nie jest alternatywnym mechanizmem finansowania budżetu i w dalszym ciągu nie powinna być stosowana w tym celu;

31. zwraca uwagę, że metodę ustalania grzywien określono w wytycznych w sprawie grzywien, które są instrumentem nieustawodawczym, i ponownie wzywa Komisję, aby włączyła szczegółową podstawę obliczania kar wraz z nowymi zasadami nakładania kar do rozporządzenia (WE) nr 1/2003;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

32. zachęca Komisję do przeglądu wytycznych w sprawie grzywien oraz proponuje, by dokonała oceny zasad poprzez:

- uwzględnienie, że wdrażanie rozwiniętych programów zgodności nie powinno mieć negatywnego wpływu na sprawcę naruszenia poza tym, co jest proporcjonalnym środkiem naprawczym względem tego naruszenia;
- wprowadzenie różnych poziomów grzywien względem przedsiębiorstw, które dopuściły się naruszenia poprzez działanie zamierzone, i tych, których naruszenie przepisów jest wynikiem zaniedbania;
- uwzględnienie związku pomiędzy zobowiązaniami publicznymi i prywatnymi w świetle unijnego prawa antymonopolowego; Komisja powinna dopilnować, aby grzywny uwzględniały wszelkie odszkodowania już wypłacone stronom trzecim; powinno to mieć zastosowanie również w odniesieniu do przedsiębiorstw, którym złagodzone karę; poza tym można zachęcać sprawcę naruszenia do zapłaty odszkodowania w ramach pozasądowego rozstrzygnięcia sporów przed zapadnięciem ostatecznej decyzji w sprawie grzywny;
- określenie warunków, na których spółka dominująca, która wywiera decydujący wpływ na swoją spółkę zależną, ale nie jest bezpośrednio zaangażowana w naruszenie przepisów, powinna ponosić solidarnie odpowiedzialność za naruszenia ochrony konkurencji popełnione przez swoje spółki zależne;
- domaganie się, by w odniesieniu do ponownego naruszenia przepisów ustanowiono jasny związek pomiędzy naruszeniem będącym przedmiotem dochodzenia i przeszłymi naruszeniami z jednej strony a danym przedsiębiorstwem z drugiej strony; należy wziąć pod uwagę maksymalny okres;

33. odnotowuje zwiększoną liczbę wniosków o zmniejszenie kary z uwagi na niezdolność do uiszczenia grzywny, zwłaszcza ze strony przedsiębiorstw produkujących jeden produkt oraz MŚP; uważa, że system opóźnionych lub podzielonych płatności mógłby stanowić środek alternatywny wobec obniżenia kar, by nie powodować wypadania przedsiębiorstw z rynku;

34. oczekuje zapowiadanego przez wiceprzewodniczącego Komisji J. Almunię dostosowania wytycznych w zakresie nakładania grzywien, w odniesieniu do przedsiębiorstw wytwarzających jeden produkt oraz MŚP;

35. z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie procedury ugodowej w sprawach kartelowych w celu usprawnienia procesu;

36. wzywa Komisję do bliższego przyjrzenia się gospodarce typu „trickle-down” podczas analizy możliwych nadużyć pozycji dominującej, jeśli Komisja odkryje, że nie nadużyto pozycji dominującej;

Kontrola łączenia przedsiębiorstw

37. uważa, że kryzys gospodarczy i finansowy nie może uzasadniać złagodzenia unijnych strategii kontroli łączenia przedsiębiorstw; wzywa Komisję, aby upewniła się, czy przypadki łączenia, a w szczególności łączenia, którego celem jest ratowanie lub restrukturyzacja banków znajdujących się w trudnej sytuacji, nie będą tworzyły większej liczby instytucji zbyt dużych, by upaść, a bardziej ogólnie instytucji systemowych;

38. podkreśla, że zastosowanie reguł konkurencji do łączenia przedsiębiorstw musi być oceniane z perspektywy całego rynku wewnętrznego;

Współpraca międzynarodowa

39. podkreśla znaczenie wspierania konwergencji przepisów dotyczących konkurencji na całym świecie; zachęca Komisję do aktywnego udziału w Międzynarodowej Sieci Konkurencji;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

40. zachęca Komisję do zawarcia dwustronnych porozumień o współpracy w dziedzinie egzekwowania zasad konkurencji; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź negocjacji takiego porozumienia ze Szwajcarią oraz zachęca do większej koordynacji polityki oraz działań w zakresie egzekwowania przepisów;

Poszczególne sektory

41. odnotowuje inicjatywę Komisji „Energia 2020”; domaga się, aby Komisja dopilnowała pełnego wdrożenia pakietu dotyczącego wewnętrznego rynku energii; zachęca Komisję do aktywnego monitorowania konkurencji na rynkach energii w związku z tym, że otwarty i konkurencyjny jednolity rynek energii nie został jeszcze w pełni zrealizowany, w szczególności gdy prywatyzacja usług komunalnych daje początek rynkom monopolistycznym lub oligopolistycznym;

42. przypomina o tym, że na wczesnych etapach wdrażania trzeciego pakietu energetycznego wezwał Komisję do tego, by ściśle monitorowała poziom konkurencji, gdyż trzej najwięksi gracze wciąż zajmują około 75% (elektryczność) i ponad 60% (gaz) rynku mimo stopniowego otwierania rynków w połowie lat 90. XX w.; zwraca się do Komisji o wydanie wytycznych w celu zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w sieci energetycznej;

43. przypomina, że wezwał Komisję do tego, by zbadała w swoim kolejnym sprawozdaniu rocznym zakres, w jakim koncentracja dostawców surowców kluczowych może być szkodliwa dla działalności sektorów klienckich i bardziej wydajnej ekologicznie gospodarki, gdyż niektóre z tych surowców są niezwykle ważne dla rozwijania technologii służących ekologicznie wydajnej gospodarce, takich jak panele słoneczne i baterie litowo-jonowe;

44. wzywa Komisję do bardziej intensywnych działań na rzecz otwarcia konkurencji w sektorze agencji ratingowych, zwłaszcza w sprawach dotyczących barier wejścia, rzekomych praktyk działania w zмовie i nadużywania pozycji dominującej; apeluje do Komisji o dopilnowanie tego, by wszystkie agencje ratingowe przestrzegały najwyższych standardów uczciwości, ujawniania informacji, przejrzystości i zarządzania konfliktami interesów, jak ustanowiono w wymogach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych⁽¹⁾ w celu zapewnienia jakości ocen zdolności kredytowej;

45. wzywa Komisję do aktywnego kontrolowania wydarzeń na rynkach towarowych w efekcie konkluzji Rady Europejskiej z czerwca 2008 r. (ust. 40) oraz do przedstawiania ambitnych wniosków ustawodawczych w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych i dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku w celu ukrócenia praktyk spekulacyjnych, które negatywnie wpływają na przemysł Europejski i tworzą zakłócenia na jednolitym rynku;

46. podkreśla, że dochodzenia przeprowadzone niedawno przez amerykańskie, brytyjskie i japońskie organy regulacyjne ujawniły, że podczas kryzysu wyłoniły się dowody na manipulację wskaźnikami LIBOR przez banki amerykańskie i europejskie; wyraża więc zaniepokojenie potencjalnymi zakłóceniami rynku powodowanymi przez takie praktyki;

47. zachęca Komisję do zbadania stanu konkurencji w sektorze detalicznym, a w szczególności konsekwencji rzekomego nadużywania władzy rynkowej przez dominujące sieci detaliczne z negatywnymi skutkami dla małych detalistów i producentów, a mianowicie w rolnictwie i na rynku żywności;

48. ponawia swój apel do Komisji o to, by przeprowadziła dochodzenie w sprawie konkurencji w branży rolno-spożywczej w celu zbadania skutków wykorzystywania władzy rynkowej przez głównych dostawców i detalistów dla funkcjonowania rynku;

49. zwraca uwagę na złożony charakter łańcucha dostaw żywności oraz na brak przejrzystości w ustalaniu cen żywności; uważa, że udoskonalona analiza kosztów, procesów, wartości dodanej, wolumenów, cen i marż we wszystkich sektorach łańcucha dostaw żywności, w tym poprawa przejrzystości w odniesieniu do jakości, zgodnie z prawem konkurencji i ochroną tajemnicy handlowej, zapewni konsumentom lepszy dostęp do informacji, większą przejrzystość w mechanizmie ustalania cen w łańcuchu dostaw żywności, gwarantując tym samym konsumentom większy wybór, a także pozwalając uniknąć ich nieuczciwej dyskryminacji; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Forum Wysokiego Szczebla do spraw Poprawy Funkcjonowania Łańcucha Dostaw Żywności oraz jego pozytywny wpływ na ulepszenie praktyk handlowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

50. ponownie wzywa Komisję do przeprowadzenia dochodzenia sektorowego w sprawie reklam internetowych i wyszukiwarek;
51. ponawia apel o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie stosowania zasad dotyczących zamówień publicznych oraz w sprawie tego, czy różnice między krajami prowadzą do zakłócenia konkurencji;
52. podkreśla, że ukończenie tworzenia rynku wewnętrznego dla wszystkich rodzajów transportu powinno być i pozostać głównym celem europejskiej polityki transportowej;
53. zgadza się z Komisją, że Unii wciąż brakuje odpowiednio połączonych, interoperacyjnych i skutecznych transgranicznych sieci infrastruktury transportowej, które są niezbędne dla uczciwej konkurencji w ramach urzeczywistniania rynku wewnętrznego;
54. jest zdania, że polityka konkurencji powinna przyczynić się do promowania i egzekwowania stosowania otwartych standardów i interoperacyjności w celu zapobiegania technologicznemu blokowaniu konsumentów i klientów przez mniejszość podmiotów na rynku;
55. zauważa brak konkurencji na rynku roamingu oraz podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości cen; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie nowe unijne przepisy ramowe w dziedzinie telekomunikacji oraz wnioski Komisji dotyczące rozporządzenia „Roaming III” (COM(2011)0402), w którym proponuje się działania strukturalne mające na celu poprawę konkurencji na poziomie sprzedaży hurtowej, przy oczekiwanym korzystnym wpływie na konkurencję na poziomie sprzedaży detalicznej, ceny i wyboru dla konsumentów; w szczególności ponagla Komisję do spełnienia celu ustanowionego w Europejskiej agencji cyfrowej (COM(2010)0245 wersja ostateczna/2), w ramach którego zakłada się zrównanie cen usług w roamingu i taryf krajowych do 2015 r.;
56. podkreśla, że wyższy poziom konkurencji w sektorze łączności szerokopasmowej ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celu strategii „Europa 2020” dotyczącego zapewnienia pełnego dostępu do sieci szerokopasmowych obywatelom europejskim, z korzyścią dla konsumentów i przedsiębiorców; wzywa Komisję do rozpatrzenia możliwych przypadków ograniczania na szczeblu krajowym usług łączności szerokopasmowej;
57. wzywa Komisję do zbadania, w jakim zakresie zbyt hojny przydział zezwoleń na bezpłatne uprawnienia do emisji w niektórych sektorach może zakłócić konkurencję, jako że zezwolenia te, których skuteczność zmniejszyła się od czasu spowolnienia działalności, przyniosły pewnym spółkom nieoczekiwane zyski, jednocześnie obniżając ich motywację do odegrania ich roli w przejściu na gospodarkę wydajną ekologicznie;
58. przypomina, że Komisja wszczęła szereg postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom, które niewłaściwie wdrażają pierwszy pakiet kolejowy;
59. wzywa Komisję do dopilnowania tego, by umowy dwustronne pomiędzy krajami w sektorze transportu lotniczego nie faworyzowały formalnie konkretnych portów lotniczych, jeśli chodzi o loty z jednego kraju do drugiego;
60. wzywa Komisję do przeanalizowania sytuacji sektora lotnictwa, w szczególności umów o dzieleniu oznakowania linii pomiędzy liniami lotniczymi, które w wielu przypadkach nie przynoszą żadnych korzyści konsumentom, a jedynie przyczyniają się do dalszego zamykania się rynku, co prowadzi do nadużywania pozycji dominującej i uzgadniania praktyk przez przedsiębiorstwa, które w innym wypadku musiałyby ze sobą konkurować;
61. oczekuje na wyniki konsultacji społecznej dotyczącej stosowania wytycznych w sprawie sektora lotnictwa z 2005 r.; zachęca Komisję, aby starannie przeanalizowała postanowienia dotyczące oceny pomocy socjalnej i restrukturyzacyjnej dla linii lotniczych, aby wyjaśnić, czy wciąż mogą one zapewnić równe reguły gry dla przewoźników lotniczych w dzisiejszych warunkach rynkowych, czy też należy dokonać ich przeglądu;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

62. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie działań zapobiegających ewentualnej polityce dyskryminacyjnej stosowanej w kontekście porozumień między UE a krajami trzecimi, aby unikać zakłóceń konkurencji między międzynarodowymi liniami lotniczymi, co zagwarantuje uczciwą konkurencję;

63. podkreśla konieczność ukończenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, co zapewni system wydajności celem zagwarantowania przejrzystości cen usług;

64. przypomina, że przepisy dotyczące obowiązku przedstawiania rzeczywistych, przejrzystych i pełnych cen biletów lotniczych powinny być ściśle przestrzegane w celu zapewnienia uczciwszej konkurencji między różnymi rodzajami transportu i wewnątrz nich;

65. oczekuje na wyniki badań Komisji i Parlamentu dotyczących finansowania struktur portów morskich, które powinny umożliwić obu instytucjom ocenienie, czy obecne przepisy stosowane są w sposób spójny, czy też należy je zmienić;

Dialog na temat konkurencji między Parlamentem i Komisją

Dialog na temat konkurencji

66. z zadowoleniem przyjmuje obecność wiceprzewodniczącego Komisji Joaquína Almunii podczas wymiany poglądów z Parlamentem, a także pozytywną współpracę w bieżącym roku za pośrednictwem zebrań informacyjnych organizowanych przez DG COMP; jest zdania, że roczne spotkanie posłów do PE z dyrektorem generalnym DG COMP jest dobrą praktyką, którą należy utrzymać;

67. przy okazji 40. rocznicy pierwszego sprawozdania Komisji na temat polityki konkurencji wzywa do zawarcia porozumienia pomiędzy Parlamentem i Komisją służącego nawiązaniu wielopłaszczyznowego dialogu na temat polityki konkurencji, które powinno wzmocnić rolę Parlamentu Europejskiego jako organu wybieranego w wyborach bezpośrednich, reprezentującego obywateli europejskich; zauważa, że to praktyczne ustalenie powinno pogłębić obecny dialog i być może zinstytucjonalizować regularny dialog pomiędzy Komisją a Parlamentem Europejskim, bez uszczerbku dla wyłącznych uprawnień Komisji wynikających z Traktatu, poprzez ustanowienie procedur i zobowiązań dotyczących działań następczych w odniesieniu do zaleceń Parlamentu Europejskiego;

Roczne sprawozdanie dotyczące konkurencji

68. wzywa Komisję do włączenia do swojego rocznego sprawozdania:

- opisu ustawodawczych i nieustawodawczych, wiążących i niewiążących instrumentów przyjętych w danym roku, którego dotyczy sprawozdanie, wraz z uzasadnieniem wprowadzonych zmian;
- podsumowania wkładu wniesionego przez Parlament i zainteresowane podmioty w ramach konsultacji publicznych, wraz z uzasadnieniem, dlaczego Komisja zdecydowała się niektóre z propozycji przyjąć, a inne – odrzucić;
- opisu środków podjętych przez Komisję w ciągu roku, którego dotyczy sprawozdanie, na rzecz wspierania przejrzystości procedury podejmowania decyzji i zapewnienia ściślejszego przestrzegania właściwych procedur; ta część dokumentu powinna zawierać sprawozdanie dotyczące dialogu z Parlamentem na temat konkurencji;

Roczny program prac w dziedzinie konkurencji

69. wzywa Komisję do przedstawiania programu prac w dziedzinie konkurencji na początku każdego roku, obejmującego szczegółowy wykaz wiążących i niewiążących instrumentów konkurencji, które mają zostać przyjęte w ciągu nadchodzącego roku, oraz planowanych konsultacji publicznych;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

70. podkreśla, że zarówno sprawozdanie, jak i program prac powinny zostać najpierw przedstawione komisji ECON przez komisarza ds. konkurencji;

*

* *

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
